

ایران عزیز و شکست ناپذیر

جنگی که باطراحی آمریکاوزیم صهیونیستی وایخال «ضربه نهایی» به جمهوری اسلامی آغازشد، درواقع به صحنه ای برای آشکارشدن یک حقیقت قدیمی تبدیل شد که اینجا صرفا یک جغرافیا نیست؛ یک ملت صاحب باور و یک نظام ریشه دار در دل مردم ایستاده است.

آن ها آمده بودند تا «سرّیع تمام کنند»، اما درگیر واقعیتی شدند که نه در اتاق های فکرشان دیده بودند و نه در محاسباتشان جایی شد.

معیار موفقیت چیست ؟

در جنگ ها، آن چه تعیین کننده است، نه حجم خرابی ها، بلکه نسبت «هدف» و «دستاورد» است. از این منظر، ماجرا روشن است:

• تغییر نظام سیاسی ایران، نه تنها محقق نشد، بلکه انسجام درونی کشور را افزایش داد.

• مهار ایران در تنگه هرمز، به ضد خود تبدیل شد و این گذرگاه به یک اهرم فعال در معادلات تبدیل گردید.

و ادرا سازی ایران به عقب نشینی، جای خود را به پذیرش واقعیت قدرت ایران داد.

این یعنی شکست، نه در میدان، بلکه در «تصمیم و طراحی».

اما این توفیق چگونه حاصل شد ؟

این نقطه ای است که تحلیل های سطحی از آن عبور می کنند.

۱. نقش رهبر شهید؛ طراحی یک افق، نه صرفا اداره یک بحران

رهبر شهید ما، پیش از آن که این جنگ آغاز شود، مسیر را روشن کرده بود. تأکید او بر «ایستادگی فعال»، «تکیه بر توان داخلی» و «بی اعتمادی به وعده های دشمن» فقط توصیه نبود، نقشه راه بود.

او جنگ را صرفا در میدان نظامی نمی دید؛ آن را یک نبرد اراده ها می دانست. به همین دلیل، به جای واکنش های مقطعی، بر ساخت قدرت درونی، پیوند مردم با نظام و تبدیل تهدید به فرصت تأکید داشت.

در واقع، آنچه امروز به عنوان پیروزی دیده می شود، ثمره همان «نگاه بلند» است؛ نگاهی که قبل از شروع درگیری، پایان آن را دیده بود.

۲. مردم؛ ستون پنهانی که همه چیز بر آن ایستاده است

هیچ یک از این دستاوردها بدون مردم ممکن نبود.

مردمی که:

• در سختی های اقتصادی ایستادند

• در جنگ روانی عقب ننشستند

• در بزنگاه ها، پشت نظام را خالی نکردند

این همان نقطه ای است که دشمن بارها روی آن حساب کرد و هر بار خطا رفت. تصورات این بود که فشار، شکاف ایجاد می کند؛ اما نتیجه، همبستگی بیشتر شد.

در واقع، اگر بخواهیم صادق باشیم، پیروزی در این جنگ، پیش از آن که در میدان رقم بخورد، در «اعتماد متقابل مردم و نظام» تثبیت شد.

۳. شهدا؛ پیشران وضامن جهت

این مسیر، بدون خون طی نمی شود.

از شهید لاریجانی تا امیر موسوی، از پاکپورتا خطیب و خادمی و دیگرانی که امروز در میان ما نیستند، هر کدام بخشی از این پیروزی را با جان خود نوشتند.

شهدا فقط تلفات جنگ نیستند؛ آن ها «ضامن جهت» هستند. اگر این مسیر منحرف نشد، اگر در لحظات سخت تصمیم غلط گرفته نشد، اگر ایستادگی به سازش تبدیل نشد، بخش مهمی از آن به پرکت همان خون هاست.

آن ها رفتند، اما معادله را به نفع ما تثبیت کردند.

۴. نتیجه راهبردی؛ جابه جایی واقعی موازنه قدرت

آنچه رخ داد، صرفا یک پیروزی نظامی یا سیاسی نیست؛ یک تغییر در سطح نظم منطقه ای است:

• هژمونی آمریکا در غرب آسیا ترک برداشت

• ایران به عنوان یک بازیگر تعیین کننده تثبیت شد

• پروژه فشار حداکثری بی اعتبار شد

• محور مقاومت، از یک بازیگر مزاحم، به یک واقعیت غیرقابل حذف تبدیل شد

اگر بخواهیم این ماجرا را در یک جمله خلاصه کنیم؛

این توفیق بزرگ، محصول «طراحی یک رهبر»، «ایستادگی یک ملت» و «خون یک نسل از شهدا» ست.

دقیقا به همین دلیل است که دشمن، با وجود همه ابزارهایش، باز هم در فهم این پدیده دچار خطاست.

چون هنوز نفهمیده با یک کشور طرف نیست؛ با یک «جریان زنده» مواجه است.

یادداشت

محمد کاظم انبارلویی

دشمن، دست ها را بالا برد

۱. دشمن متجاوز در آخرین ساعات چهلمین روز تجاوز به خاک ایران که رجز خوانده بود؛ تمدن ایران را طوری نابود می کند که ۱۰۰ سال برای بازسازی آن زمان ببرد، به یک باره دست ها را بالا برد و تسلیم شروط ابتدایی ملت ایران برای پایان جنگ شد.

۲. ترامپ جنگ را برای تجربه ایران، براندازی نظام جمهوری اسلامی کلید زد. این کلید در قفل تاریخ گیر کرد. او نه تنها به اهداف خود نرسید بلکه تمامی گره های که پیشینیان او برای جلوگیری از پیشرفت ایران زده بودند را باز کرد.

۳. ترامپ با پذیرش پیشنهادات ایران عمل متجاوز بودن آمریکا را در این جنگ پذیرفت. پذیرش این امر مهم به لحاظ حقوقی تبعاتی دارد که کمترین آن پرداخت غرامت، برجیده شدن بساط تحریم ها، پایان دادن به بازی آژانس و گریه رقصانی غرب در مورد پیشرفت های هسته ای ایران و از همه مهمتر خروج ارتش ترویرستی آمریکا از منطقه غرب آسیاست.

پذیرش شروط ایران به منزله زمین گذاشتن سبرو شمشیر توسط ترامپ و تسلیم شدن بدون قید و شرط است. ناظران جهان در اولین واکنش خود همگی به پیروزی قطعی و تاریخی ایران اعتراف کردند.

۴. با آتش بس و تسلیم دشمن یک رونمایی از آثار و نتایج جنگ در کشورهای پیرامونی ما و نیز سرزمین های اشغالی صورت خواهد گرفت و معلوم می کند چرا دشمن تسلیم شده است!

نیروهای مسلح ما یک ویرانه ای از آنچه صهیونیست ها طی ۸۰ سال گذشته در فلسطین اشغالی درست کرده بودند را باقی گذاشته اند. وقتی سانسور داشته شود معلوم می شود خرابی ها و ویرانی های تل آویو و حیفا را کی پیشتر از غزه نباشد، کمتر نیست.

۵. پذیرش شروط ایران از سوی ترامپ معلوم کرد چیزی که ما در مذاکرات ۴۰ ساله خود با طرف آمریکایی روی میز گفتگوها بدست نیاوردیم، در میدان نبرد نظامی به دست آوردیم.

۶. هوشاری و بی داری حکم می کند به تسلیم ترامپ به دیده تردید نگاه نکنیم. همچنان انگشت نیروهای مسلح ما روی شلیک موشک ها و پهپادها به صورت آماده باش دائمی حفظ شود. از آن بالاتر حضور ملت در میدان و خیابان ها تداوم باید. چون عملاکار جز توفیق تجاوز صورت نگرفته است. تسلیم ترامپ یک مشت 'حرف' است که نیاز به 'عمل' دارد.

۷. همه دشمن به لژان و نقض صریح آتش بس نشان داد هیچ اعتمادی به دشمن نیست. لذا پاسخ نیروهای مسلح در موج صدم وعده صادق ۴، در تهاجم به ۲۵ هدف راهبردی دشمن نشان داد ملت ایران در رتبهیی متجاوز حتی پس از پذیرش آتش بس تردید ندارد.

۸. تجربه مذاکرات ۴۰ سال گذشته با آمریکائی ها به ما می گوید؛ از ورود به مذاکرات و گفتگوها 'تو' در 'تو' پرهیز کنیم. از گرفتن امتیاز 'نسبی' و پرداخت امتیاز 'نقد' دوری کنیم! اگر دیدیم طرف دارد بازی در می آورد با اقدام 'پیش دستانه'، تجاوز را تسرحد تسلیم قطعی دشمن دفع کنیم.

ناید به دشمن فرصت داد! آتش بس دو هفته ای یک جنگ روانی و شناختی را تدارک و نیز به نوسازی و بهسازی نیروهای خود بپرداز.

۹. تجربه هرمز با سخت پیچسیم و آن را رها نکنیم. ارتش آن به اندازه حفظ تنگه احد است. هیچ کس نباید آن را به بهانه تقسیم غنائم ترک کند. خدای نکرده تجربه جنگ احد تکرار شود! دولت و ملت ایران صورت بندی معادله جدید قدرت در غرب آسیا را از ظرفیت های این تنگه در کنترل اقتصاد آمریکا و سرمایه داری جهانی و شرارت های نظامی آمریکا یاد استفاده کند.

۱۰. پیش جان فدا باید ادامه پیدا کند تا دشمن بداند چه میزان نیروی انسانی پای کار در میدان جنگ در ایران هست. بعثت و پارتیجنتی مردم در خیابان ها باید استمرار یابد و برای تداوم آن باید یک تئوری سیاسی وضع شود. عامل اصلی پیروزی ملت غیبار توانایی نیروهای مسلح همین بعثت بود که رنگ خون گرفت.

۱۱. ملت ایران و ملت های منطقه باید خود را برای برگزاری یک ششجبه با شکوه از پیکر مطهر شهید امام خاتمه ای بنیانگذار نبرد پیروز علیه اشرا عالم به ویژه آمریکا و اعلام پیروزی مستضعفین بر مستکبرین آماده کنند.

شورای هماهنگی تبلیغات که انصافا در نبرده ۴ روزه برای برپایی اجتماعات عظیم میلیونی همت داشته، باید برای برگزاری این مراسم همت ویژه داشته باشد. جهان باید عمق وابستگی قلبی و روحی ملت ایران را به رهبر عالیقدر و نیز تبعیت راهبردی جدید را در قالب طلایی تاریخ معاصر ببیند. این حضور باید نشان دهد، نبرد با اشرا عالم ادامه دارد و بین کفر و ایمان، شرک و توحید در طول تاریخ، صلحی در کار نبوده است.

• پنج شنبه ۲۰ فروردین ماه ۱۴۰۵ • ۲۰ شوال ۱۴۴۷ • ۹ آوریل ۲۰۲۶

• سال چهارم و یکم - شماره ۱۱۳۶ • روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران •

• @Resalatplus • www.resalat-news.com •

رسالت

سید علی عصایی معجزه گون داشت که همان مردم بودند، خدا آن ها را مبعوث کرد و نفس از دهان آن دروغین را ببرد

عصای موسی کار خود را کرد

دشمن صهیونی بعد از برقراری آتش بس، موج سهمگینی از جنایات جنگی را علیه مردم مظلوم لبنان به راه انداخت

انتقام گیری صهیون از حزب الله

مرثیه ای برای یک داغ باور نکردنی

از حدود یک سال پیش از شهادت آقا، مردم در بسیاری اوقات هنگام ورود ایشان تنها یک شعار می دادند و همه حرف شان را در یک واژه خلاصه می کردند: حیدر، حیدر...

رابطه ملت رشید و آقای شهید

همان می کند که پرتو خورشید با ذره ها. ولایت رستخیز جان هاست و ملتی که شعارش حیدر حیدر می شود، یعنی من به یاد دارم غدیر را وقتی گذارم که حق دوباره در سقیفه بنی ساعده و کوجه بنی هاشم پایمال شود... آدم ها با پذیرش ولایت به بعثت می رسند و ملتی که تا این حد بصیرت یافته که رهبر خود را در امتداد حضرت حیدر می بیند، دیگر کلاه سرش نمی رود، دیگر در دام کودتای نمی افتد؛ دیگر در بزنگاه های حساس به غفلت و عافیت طلبی دچار نمی شود، دیگر نمی گذارد مسیر حق منحرف شود و دیگر سلسله ولایت فقیه را دچار اعوجاج و شکستگی نمی کند. آن ملت عارف و روشن بین که نورچهره امیرالمؤمنین سلام الله علیه را در سیمای سید علی حسینی خاتمه ای می بیند، درس های تاریخ را به خوبی فرا گرفته و جزئیات نبی حقیقی امام دست بیعت نمی دهد. این حیدر حیدر که خطاب به آقا می گفتیم رمز بلوغ بود، رمز شب وادی بعثت نام امیرالمؤمنین است...

یک تحلیل گر برجسته غربی، در نیویورک تایمز نوشته رهبران امروز آمریکا و اسرائیل انسان های بی سوادی اند، چون به تکنولوژی بسنده کرده و از فهم روحیات و انگیزه ها و فرهنگ ها عاجزند. با تکنولوژی می توان رهبران را ترور کرد، زیر ساخت ها را خراب کرد و بی گناهان را کشت؛ اما تکنولوژی نمی تواند یک ملت شهادت طلب و عزت مدار بشناسد و تسلیم کند. تکنولوژی می تواند داغ های سنگینی بر یک ملت تحمیل کند، اما می تواند معنای این داغ را هم برای آنان بسازد؛ تجهیزات نظامی و اطلاعاتی غرب می تواند در تحلیل پدیده های مثل پیاده روی اربعین موفق باشد؟

سوک در بسیاری از جوامع تبدیل به ترس یا افسردگی می شود، اما در شیعه حرکت می آفریند، حتی سنگین ترین داغ ها شیعه عاشق را از پا نمی اندازد. یکی از این شیعیان عاشق در تاریخ، زینب نام دارد. وقتی روح از بدن مبارک حضرت سیدالشهدا علیه السلام مفارقت کرد و امام سجاد علیه السلام

از شدت بیماری رو به احتضار بود، برای مدتی تمام دین در دستان زینب کبری بود. زنی داغ دیده، مضطر، در معرض تهدید، تنها، باید لحظات دشواری را رهبری می کرد. چقدر زیبا گفته شاعر آن نوحه ی حماسی: «قبل از زین العابدین تا دم خیمه، چند دقیقه شما هم امام بودی!» من گمان دارم امام حسین هم مثل رهبر ما گفته بود اگر من بروم، خدا زینب را مبعوث خواهد کرد. زینب از بعثت خود دست نکشید. برای یک زن، جسارت دیدن و توهین شنیدن شکننده است، اما دختر امیرالمؤمنین نشکست و رجز خوانی را رها نکرد. زینب کبری هم شبیه ما مردم بعد از شهادت امام حسین در خیابان ها و جاده ها راه میبایمی کرد و رجز خواند و پرچم گرداند. هر چند دستش بسته بود، هر چند پرچمش نیزه سرها بود، اما رجزش، تییشش، ایستادش، میدان داری اش، یزید را مغلوبه کرد. مردم ایران بعد از شهادت امام شان میدان داری کردند، مثل زینب کبری که میدان به میدان شام را گشت. آی یزید! تو اگر زینب را اسیر نمی کردی و شهر به شهر و شهر و کوچه به کوچه نمی گرداندی بهم دختر فاطمه در کنج خانه نمی نشست!

بعثت زینب بعد از عاشورا در بعثت عزاداران ادامه یافت. شعر محشتم را به خاطر بیاور: «باز این چه می شود که سعی می کنیم با سیاه پوشیدن و سیاهی زدن و روضه و نوحه و سینه زنی و شور قدری آرایش کنیم؟ آقای محشتم، اجازه هست در شاهکار ادبی و ادبی ات دست کوچکی ببرم؟ هر محرم می توان گفت «باز این چه بعثت است که در خلق عالم است؟». سوگ حسین علی هزار و چهارصد سال است که شیعیان را به شورش واداشته، معلوم است که سوگ علی حسینی ما تا مدت ها در جان ما شورش می آفریند. جای محشتم خالی است!

شورای عالی امنیت ملی در بیانیه ای ضمن تبریک پیروزی به همه مردم ایران تأکید کرد:

به محض آنکه کوچکترین خطایی از دشمن سر بزند با قدرت کامل به آن پاسخ داده خواهد شد